

Tel' noorel mehel ou küll süüd
/Oh andke andeks see!/

Mu laps, ei lähe võrda jee
Nii wastas nohus kol
Tef. üle liiga suus ta süü
See juures parata ei wõi
/Ja peab surema!/

Kui seda kumilis tütar laps
Et armu loota polud
Täis wiimase lüha palus ta
Et saaks veel rääki temaga
/Ei seda veelolu. tõi!/

Prunt ruttas wangi hoones,
Ja peint. Deretas
Seal haleduses filma wees
Peig feifis wiimist kord ta es
/Nad nuttis molenord!/

Prunt wõttis oma põlle jeeft
Uht walget särj. keft
Ja andis seda peiuile
Et saaks siis selga temale
Kui ta saaks fururatus

Peig wõttis oma sörmeft siis
Uht kulleft sörmeft
Ja andis seda pruudile
Et kannaks seda surmani
/Nad nuttis lahkusid!/

Niind jumalaga ^{peig ja pruut} wiimist kord
Nad jätsid wiimist wõrd
Peig hingas kannas rahulift
Prunt kõnnis ilmas filma wees
Aeg igaw ja meel kurb.
(Awin. Andres Pärn 32 a.)

N° 5.

Roosi lilled õitswad
Liisa kannal peal
/See minu fidaant juures mures
Lõhki karestab!/

Oh kui mõtlen minia
Liisa sinu peal
Kuidas sind su tiige ife
Minust lahutas.